

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa

KARTA PRZEDMIOTU

Dane ogólne:

Nazwa przedmiotu:	Przedmiot do wyboru: techniki uczenia się
Okres ważności karty:	ISE_PPiW_P_MGR_(2021-2026)
Forma kształcenia:	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów:	stacjonarne
Profil studiów:	praktyczny
Kierunek studiów:	Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna
Specjalność/Specjalizacja:	

Przedmiot realizowany:

Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Wartość % zajęć	Rygor zaliczenia	ECTS
1	1	ćw	15	100	zaliczenie z oceną	3
		wyk	30	100	zaliczenie	
	2	ćw	15	100	zaliczenie z oceną	1
Razem			60			4

Jednostka prowadząca przedmiot:	Instytut Studiów Edukacyjnych
Koordynator:	Gabriela Kryk
Prowadzący zajęcia:	dr Gabriela Kryk
Moduł, grupa przedmiotów:	PERSONALIZACJA PROCESU KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELI
Status przedmiotu:	fakultatywny
Język wykładowy:	semestr: 1 - polski, semestr: 2 - polski
Przyporządkowanie zajęć/grup zajęć do dyscypliny naukowej/artystycznej	pedagogika (wiodąca), filozofia, językoznawstwo, nauki socjologiczne, psychologia

Objaśnienia:

Rodzaj zajęć: obowiązkowe, do wyboru.

Forma prowadzenia zajęć: w - wykład, ćw - ćwiczenia audytoryjne, lek - lektorat, s - seminarium, lab - laboratoria, p - projekt, sk - samokształcenie, pz - praktyka zawodowa, war - warsztaty, k - konwersatorium, pw - praca własna, p.art. - pracownia artystyczna, zp - zajęcia praktyczne

Dane merytoryczne

Przedmioty wprowadzające i wymagania wstępne:
Przedmiot przeznaczony jest przede wszystkim dla studentów pierwszego roku, którzy, z jednej strony przekraczając próg uczelni napotykają problemy w zakresie samodzielnego uczenia się, a z drugiej - muszą sprostać najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarce na świecie - gospodarce opartej na wiedzy. Udział w zajęciach oraz zdobyte wiadomości i umiejętności mają im pomóc nie tylko w podejmowaniu działań na rzecz własnego rozwoju, lecz także w kierowaniu procesem uczenia się podopiecznych, z którymi studenci w przyszłości będą pracować. Ideaą przewodnią programu przedmiotu jest konieczność przysposobienia jednostki do permanentnego uczenia się. Dziś już bowiem wiadomo, że sukcesy odnoszą ludzie, którzy nie tylko posiadają wiedzę, lecz także ci, którzy wiedzą w jaki sposób ją zdobywać.
Cel przedmiotu
Przedstawienie roli i znaczenia umiejętności racjonalnego uczenia się w procesie skutecznego studiowania i autoedukacji. Wdrożenie studentów do akademickich form kształcenia i samokształcenia, zapoznanie ich z technikami efektywnego uczenia się. Uświadomienie słuchaczom jako przyszłym nauczycielom wychowawcom obowiązku rozwijania u uczniów umiejętności skutecznego

uczenia się, która warunkuje ich karierę edukacyjną i życiową. Dostarczenie umiejętności dokonywania integracji wiedzy oraz kształtowanie refleksyjnego a zarazem krytycznego i twórczego stosunku do niej.

Szczegółowe efekty uczenia się				
Lp.	Opis efektu uczenia się	Metoda realizacji efektów uczenia się	Metody sprawdzenia efektu uczenia się	Odniesienie do efektów dla modułu/specjalności/kierunku studiów
1	Student ma wiedzę z zakresu: pedagogiki, psychologii, filozofii i aksjologii wspomagającą rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania - uczenia się: klasycznych i współczesnych teorii rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania (kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjnych-potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; procesów komunikacji społecznej oraz ich prawidłowości i zakłóceń.	M1 (Wykład konwersatoryjny), M2 (Dyskusja)	Kolokwium, Ocena odpowiedzi ustnej	K_W18, K_W01, K_W05
2	Student: adekwatnie do celów uczenia się dobiera, tworzy, testuje i modyfikuje materiały, środki oraz metody, skutecznie wykorzystuje technologie informacyjno-komunikacyjne; podejmuje pracę na rzecz własnego rozwoju; racjonalnie, zgodnie z zasadami techniki pracy umysłowej gospodaruje czasem podejmowanych działań.	M2 (Dyskusja)	Scenariusze zajęć, Praca w grupach zadaniowych, Aktywność, Ocena odpowiedzi ustnej	K_U05, K_U06, K_U11, K_U18, K_U13
3	Student: jest przygotowany do efektywnego realizowania wyzwań zawodowych (dydaktycznych, wychowawczych oraz opiekuńczych) w zmieniającej się rzeczywistości ; posługuje się normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się przede wszystkim szacunkiem dla godności każdego człowieka; dialogowo rozwiązuje konflikty oraz tworzy dobrą atmosferę dla komunikacji w grupie; projektuje i wdraża działania mające na celu edukację aksjologiczną i wychowanie ku wartościom; analizuje i ocenia prawidłowość oraz poziom skuteczności własnych działań, ustala obszary wymagające modyfikacji, ciągłego doskonalenia się, pracy na rzecz własnego rozwoju (tzw. refleksyjny praktyk);	M2 (Dyskusja)	Obserwacja	K_K06, K_K13, K_K18, K_K11, K_K05
Metody realizacji efektów uczenia się (opis szczegółowy)				
Dyskusja (M2 - W zakresie treści programowych.), Wykład konwersatoryjny (M1 - W zakresie treści programowych.)				
Kryteria oceny i weryfikacji efektów uczenia się				
wiedza: Kolokwium (Ustne lub pisemne w zakresie treści programowych.) Ocena odpowiedzi ustnej (W powiązaniu z analizowaną literaturą w zakresie treści programowych.) umiejętności: Aktywność (Podczas zajęć.) Praca w grupach zadaniowych (W powiązaniu z analizowaną literaturą w zakresie treści programowych.) Scenariusze zajęć (Planowanie w zakresie treści programowych.) Ocena odpowiedzi ustnej (W powiązaniu z analizowaną literaturą w zakresie treści programowych.) kompetencje społeczne: Obserwacja (Postawy studenta, podejmowanych przez niego działań podczas zajęć.)				
Warunki zaliczenia				
Obecność na zajęciach, aktywność, pozytywny wynik z kolokwium.				

Treści Kształcenia	
	Liczba godzin
Semestr: 1	
Forma zajęć: wykład	
Charakterystyka ogólna przedmiotu nauczania: omówienie celów i programu, przebiegu, form przygotowania do zajęć, warunków zaliczenia, przedstawienie literatury. Umiejętność racjonalnego, twórczego, antycypacyjnego i ustawicznego uczenia się warunkiem skutecznego funkcjonowania człowieka w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Efektywne, skuteczne i racjonalne uczenie się w dobie rewolucji informacyjnej. Zjawisko powstawania analfabetyzmu funkcjonalnego, przeciwdziałanie. Fizjologiczne i psychologiczne podstawy uczenia się. Mózg, pólkule mózgowe. Znaczenie procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych w procesie uczenia się. Udział systemów reprezentacyjnych w przekazywaniu i odbieraniu informacji. Teoria wielorakiej inteligencji H. Gardnera. Rola myślenia w całokształcie procesu uczenia się. Reproduktywne, krytyczne i twórcze myślenie a skuteczność uczenia się. Wahania sprawności i chłonności umysłowej w zależności od wewnętrznej mobilizacji do pracy umysłowej. Studiowanie literatury. Czytanie – cel czy środek służący kształtowaniu osobowości jednostki. Rola książki w procesie zdobywania wiedzy Tekst jako źródło informacji.	30
Forma zajęć: ćwiczenia	
Charakterystyka ogólna przedmiotu nauczania: omówienie celów i programu, przebiegu, form przygotowania do zajęć, warunków zaliczenia, przedstawienie literatury. Umiejętność racjonalnego, twórczego, antycypacyjnego i ustawicznego uczenia się warunkiem skutecznego funkcjonowania człowieka w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Efektywne, skuteczne i racjonalne uczenie się w dobie rewolucji informacyjnej. Zjawisko powstawania analfabetyzmu funkcjonalnego, przeciwdziałanie. Fizjologiczne i psychologiczne podstawy uczenia się. Mózg, pólkule mózgowe. Znaczenie procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych w procesie uczenia się. Udział systemów reprezentacyjnych w przekazywaniu i odbieraniu informacji. Teoria wielorakiej inteligencji H. Gardnera. Rola myślenia w całokształcie procesu uczenia się. Reproduktywne, krytyczne i twórcze myślenie a skuteczność uczenia się. Wahania sprawności i chłonności umysłowej w zależności od wewnętrznej mobilizacji do pracy umysłowej. Studiowanie literatury. Czytanie – cel czy środek służący kształtowaniu osobowości jednostki. Rola książki w procesie zdobywania wiedzy Tekst jako źródło informacji. Kolokwium zaliczeniowe. Omówienie wyników ocena osiągniętych efektów uczenia się. Podsumowanie pracy. Ewaluacja. Zaliczenie przedmiotu.	15
Semestr: 2	
Forma zajęć: ćwiczenia	
Czytanie środkiem służącym kształtowaniu osobowości człowieka. Rozumienie tekstu, kategorie czytania. Szybkie czytanie. Studiowanie literatury, metody pracy z tekstem. Poszukiwanie informacji. Korzystanie z różnych źródeł (biblioteka, katalogi, komputerowe bazy danych). Zastosowanie środków technicznych w pozyskiwaniu informacji. Słowo mówione jako źródło informacji. Czytanie tekstu a słuchanie żywego słowa. Wady, zalety. Formy słowa mówionego. Wykład, notowanie. Udział w dyskusji. Ekspresja wiedzy. Formy jej wyrażania. Prace pisemne. Zdawanie egzaminów. Organizacja nauki własnej. Planowanie. Samoocena. Higiena pracy umysłowej. Kolokwium zaliczeniowe. Omówienie wyników ocena osiągniętych efektów uczenia się. Podsumowanie pracy. Ewaluacja. Zaliczenie przedmiotu.	15

Literatura
Podstawowa
Brześkiewicz Z., Superumysł. Jak uczyć się trzy razy szybciej., Studio Astropsychologii., Białystok 2005
Brześkiewicz Z. W., Superczytanie. Jak uczyć się trzy razy szybciej., Agencja Wydawnicza „Comes”., Warszawa 1999
Buzan T., Buzan B., Mapy twoich myśli., Wydawnictwo „Ravi”., Łódź 1999
Chylińska J., Szybkie czytanie., WSiP, Warszawa 1984
Dryden G., Vos J., Rewolucja w uczeniu., Wydawnictwo Moderski i S-ka., Poznań 2000
Fischer R., Uczymy jak się uczyć., WSiP, Warszawa 1999
Gozdek - Michaëlis K., Supermożliwości twojego umysłu. Jak uczyć się trzy razy szybciej., Agencja Wydawnicza „Comes”., Warszawa 1999
Hamer H., Nowoczesne uczenie się albo ściągą z metodyki pracy umysłowej., Wydawnictwo Veda., Warszawa 1999
Karaś St., Sztuka samokształcenia., WSiP, Warszawa 1994
Król F., Sztuka czytania, WSiP, Warszawa 1982
Linksman R., W jaki sposób szybko się uczyć., Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media., Warszawa 2001
Linksman R., W jaki sposób szybko się uczyć., Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media, Warszawa, 2001
Łukasiewicz M., Sukces w szkole. Jak uczyć się 2-3 razy szybciej i umiejętnie sprzedawać swoją wiedzę., Dom Wydawniczy REBIS., Poznań 2005
Malmquist E., Nauka czytania w szkole podstawowej., WSiP, Warszawa 1982
Pietrasiński Z., Sztuka uczenia się., Wiedza Powszechna., Warszawa 1975
Rowntree D., Sztuka studiowania., Wydawnictwo Zysk i S-ka., Poznań 2001
Rudniański J., Jak się uczyć?, WSiP, Warszawa 2001
Uzupełniająca
Delors J., (red.), Edukacja. Jest w niej ukryty skarb., Stowarzyszenie Oświatowców Polskich., Warszawa 1998
Fischer R., Uczymy jak myśleć., WSiP, Warszawa 1999
Łukasiewicz M., Mistrzostwo. Jak pobijać własne rekordy w szybkim i skutecznym uczeniu się., Dom Wydawniczy REBIS., Poznań 2005

Sposób określenia liczby punktów ECTS		
Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się	Obciążenia studenta [w godz.]	
Zajęcia dydaktyczne	60	
Samokształcenie	0	
Praca własna studenta	40	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100	
Liczba punktów ECTS		
łączna liczba punktów ECTS przypisana do przedmiotu	4	
Bezpośredni kontakt z nauczycielem	L. godzin	ECTS
	60	2,4

1 godz = 45 minut; 1 punkt ECTS = 25-30 godzin

W sekcji 'Liczba punktów ECTS' suma punktów ECTS zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego.